

Henseende. Under Behandlingen af et andet Lovforslag, nemlig Lovforslaget om en Olskat, betegnede dette ærede Medlem det jo nemlig som næsten utænkeligt, at den danske Handelsstand nu vilde gjøre sig skyldig i noget saa Infamerende som det at besvige Statskassen for Indtægt, men det er jo ganske vist, at netop med Hensyn til Varer som dem, hvorom her er Tale, nemlig Silketøier, er det ikke blot Handelsstandens Redelighed, som det kommer an paa, thi der er jo ogsaa andre Medborgere, som ofte føle sig fristede til at indsmugle af disse Varer.

Ændringsforslaget under Nr. 29, som er stillet af et Mindretal, kan jeg egentlig ikke anbefale, da det forekommer mig at medføre en temmelig betydelig finantseel Nedgang. Dersom Forslaget var stillet af Flertallet i Udvalget, saa vilde denne Indvending fra min Side ikke være af nogen væsentlig Betydning, idet jeg da turde gjøre Regning paa, at Flertallet vilde være villigt til paa andre Punkter at søge Kompensation for en saadan Nedgang; men en saadan Villighed har jeg hidtil ikke sporet hos Mindretallet, og altsaa maa det ærede Mindretal forlade mig, at jeg ligeoverfor dets Forslag om en væsentlig Nedgang i Goldindtægterne stiller mig mindre velvillig. Den ærede Ordfører for Mindretallet gjorde opmærksom paa, at denne Position i et tidligere Regjeringsforslag havde været anført noget lavere, nemlig til 1,4 Ore istedetfor som nu til 2 Ore. Dette er ganske rigtigt, men det forekommer mig dog ikke, at det kan have nogen afgjørende Betydning for os, naar vi i Diebliffet skulle træffe en Bestemmelse. En lille Urigtighed, men som ikke er af nogen større Betydning, skal jeg dog gjøre opmærksom paa, og det er den, at der under den omhandlede Position 101 tillige er indbefattet Dele af de gamle Positioner 174 og 176, som nu staar til 3 Sk. — Ændringsforslaget under Nr. 31 har mit fulde Bifald, da det jo gaar ud paa, at en almindelig brugt Vare bliver fuldstændig fritagen for Afgift, men vel at mærke kun under den Forudsætning, som jeg flere Gange har udtalt overfor Flertallet, nemlig den, at der saa i Virkeligheden paa andre Punkter gives Kompensation for Tabet, som i dette Tilfælde er meget betydeligt, nemlig 380,000 Kr. Naar der af et Mindretal er foreslaaet at forhøje Tolden paa „andre Olier“ til 4 Ore som en efter Forslagstillernes Formening nødvendig Beskyttelse for indenlandsk Fabrikation, skal jeg dog gjøre opmærksom paa, at en betydelig Del af den Vare, der for Liden gaar ind under denne Position, ikke tilvirkes her i Landet, det er Bomolie. Jeg beklager, at jeg ikke har Oplysningerne liggende for mig, men det staar ialtsald for mig saaledes, at den større Del af de „andre Olier“, som nu indgaa til en Told af 2 Skilling, der altsaa svarer til 4 Ore, er Bomolie, og der kan der altsaa ikke være Tale om at forhøje Regjeringsforslagets Toldfats af

Hensyn til den indenlandsk Produktion. Jeg tror ikke, at Indførselen af Raps- og Sinslie — og det er jo de Olier, der kan være Tale om i Konkurrencen her — er af nogen saa stor Betydning for Liden, at man deraf vilde kunne udlede, at den indenlandsk Fabrikation hidtil i væsentlig Grad har været trykket af Konkurrencen. — Jeg glemte at omtale Ændringsforslaget under Nr. 28, hvor jeg egentlig vilde have indskrænket mig til at gjøre opmærksom paa, at der i Virkeligheden er to forskjellige Forslag, som forelægges, men som ikke kunne komme til selvstændig Afstemning. Det ene gaar jo ud paa at tilføje til Positionen 100 „med Undtagelse af Kobber, Messing og Yellow-Metal“, og det Andet gaar ud paa særlig at sætte valset Kobber op i Position 103, hvorved den indenlandsk Fabrikation vilde opnaa større Beskyttelse, end om Kobberplader bleve staaende jævnsides med de tilsvarende Yellow-Metalplader.

Der er kun to Ændringsforslag tilbage, som jeg kunde ønske at omtale, det er Nr. 33 og 34 angaaende Østetolden. Dette Spørgsmaal, om Øst skal være skattefri, skal indgaa toldfrit, eller om Øst vedblivende skal svare Toldafgift, er jo et meget gammelt Spørgsmaal, og som har givet Anledning til, jeg tror at turde sige, mere Strid end nogen anden Position paa Toldloven, ved de forskjellige Forslag til Revision, der have været behandlede. Jeg slutter mig ganske til den Betragtning, som er fremsat af det ærede Medlem for 6te Kreds, og er tiltraadt af det ærede Kongevalgte Medlem her foran mig (Fischer), at de Øste, der indgaa nu, for den langt overvejende Del ere Luxusøste, og det turde maasse være rigtigere, at man istedetfor at ville sætte Østetolden, uden videre forhøjede den almindelige Østetold fra 10 Ore til 25 Ore ligesom andre Spisevarer; det vilde give et ganske klæffeligt Bidrag til den Kompensation, man nødvendigvis vil komme til at søge for Afgang paa Gold paa Naastoffer og almindelige Forbrugs-gjenstande. Det ærede kongevalgte Medlem henstillede til mig, om man ikke skulde kunne staae, om ikke fuldt nøagtig, saa dog nogen Oplysning om, i hvilket Forhold de Øste, der nu indgaa, ere almindelig simpel Øst eller kostbare Østeforter. Der er allerede givet Ordre fra mig til at foretage en saadan Undersøgelse, og jeg haaber, at naar Spørgsmaalet forelægges her igjen om Østetolden, vil jeg kunne meddele det høje Thing nogenlunde paalidelige og veiledende Oplysninger med Hensyn til Forholdet mellem simpel Øst og kostbar Øst, som indgaaer her i Landet under den nugældende Toldregel. Naar jeg før udtalte, at jeg ganske slutter mig til den Betragtning, der blev udtalt af det ærede Medlem for 6te Kreds, at det i alt Væsentligt er de kostbare Østeforter, som indgik, saa er det, dels fordi jeg, ved at se paa Angivelserne, udbrager samme Slutning som